

област дават откритото наскоро в града девическо училище за подготовка на учителки по селата и организирания учителски събор, „дето присъствали сичките учители от селата и другите отлични хора“. Идеята за свикването на учителския форум принадлежи на Тома Младенов и отец Алипий и цели да насърчи ограмотяването на селското население в района.

„Училище“ получава сериозна подкрепа от Тома Младенов и през третата му годишнина, както се вижда от редакционен отзив в книжката на списанието от февруари 1873 г.: „Сега ви испращаме 50 листа „Училище“ за селата. И лани първо вий ни насърчихте да захванем, като ни улеснихте с предплащането си напълно. Благодарим ви, побратиме драгий! И да сте живи и здрави.“ През същата година Т. Младенов напуска Оряхово, а дейността на дружеството „Селска просвета“ затихва, което води до чувствителен спад на спомоществованията не само за „Училище“, но и на другите периодични издания.

Оряхово е единственото селище във Врачанско, където в „Източно време“ (българското издание на англо-френския вестник „Левант таймс“) е регистриран по пътя на спомоществованията.

Негов настоятел в града е Фердинанд Дечев, банатски българин, получил образованието си в Австрия, който, както изглежда не е достатъчно енергичен в тази си длъжност, защото на 14 декември 1874 г. редакцията на вестника го подканя: „Потрудете се да ни внесете по-скоричко парите, защото имаме нужда. Вий имахте добрината да са натоварите с работата, свършете я по-скоро.“

„Източно време“ обаче има активен сътрудник във Враца, тъй като на 4 януари 1875 г. вестникът помества обширна дописка за важни обществени прояви в града. В материала е отразена позицията на християните от Врачанската епархия по актуални екзархийски дела и по-специално тяхното несъгласие Гаврил Кръстевич „ефенди“ да бъде избран за член на Екзархийския съвет: „ний смеем високо да са произнесем и строго да осъдим тази постъпка, като противна на интереса ни, като едно дълбоко докачение на народното ни честолюбие.“

Врачани, известни със своята борбеност, неведнъж остро се противопоставят срещу домогванията на някои среди от цариградските българи да вкарат Българската екзархия в руслото на примирение с Цариградската патриаршия, като заявяват, че: „Цариград не съставлява българският народ“.

Дописката съобщава и за провения се избор за ново настоятелство на врачанското читалище „Напредък“. Един от приоритетите в дейността на читалището, залегнал и в неговия устав, е редовното набавяне на всички вестници, излизащи в „императорската държава на различни езици, да доставя различни учебни и заба-